

INSPIRE

magazine with a difference

Nº 77
jar
leto

vydanie #01/2016
lifestyle / fashion / design / people / culture

I S S N   1 3 3 6 - 8 2 4 9

9 771336 824004 01

COVER ILLUSTRATION BY WLASTA LAURA
FLOWERS ISSUE SPRING / SUMMER 2016
www.inspire-magazine.sk 3,20 EUR / 96 ČK

Flowers

Let the Flowers Bloom in your Head

Mám rada cesty vlakom jarnou krajinou. Vlastne – mám rada cesty vlakom všeobecne. No na jar je pohľad z okna konečne veselší, vône akési intenzívnejšie, a aj v kupé sa ľudia medzi sebou akosi radostnejšie rozprávajú. Naposledy som cestovala s jedným starším pánom a okrem toho, že mi porozprával nezaplátilné množstvo životných múdrostí, svojim životným postojom mi pripomínal Stana Štepku z Radošinského naivného divadla. Dovolím si citovať jeho slová:

„Povedzme si to prámo;
človek dokáže skoro šecko...
Urob dýru do sveta aj do ozónu.
Urob si pekný dom, ale aj peknú hanbu.
Vyzýrat jak pekný hrdina, ale nýkedy aj ako pekný idiot.

Nýkedy dokáže byt na svete aj sto rokov, ale ani tri minuty pod vodou. Dokáže obstojne hrať na klavíri a na nervy,
skákať do reči a aj o tyči. A tuším väčej myslat na budúce generácie počítačov, ako na maturantov.

Ale človek by si nemal toho až takto namýšľať, lebo je len človek. Ani pri najlepšej vôle nedokáže preleť v petmetrovej výške
z Námestia hranicárov na Šancovú ulicu. A to ani za ideálnych poveternostných podmínek.
Nedokáže vonať ako lípa a len tak ako topol sa rozmnožovať po vetre.
To dokáže len božá príroda. A preto by si mal človek celkom skromne povedať – Ešte tak mnoho toho nevím.

A preto sa budem na svete radšej väčej čudovať ako svet meniť. Lebo pri čuduvaní nekapú stromy, nekapú ryby,
ale rastú stromy a padá snah.
A šecko je na svojom mieste, tak jak má byť.
Tak, ako ked je na jar naozaj jar, v lete ked je leto,
na jabloni jablčko, na človekovi hlava a v človeku SRDCO.“

A tak to je. Ked' má človek všetko tam, kde mať má - srdco hrudi, dušu na mieste, svedomie bez výčitiek, primerané sny a splňateľné plány, prirodzenú chut pomáhať druhým a nebáť sa pomôcť aj sebe, dokáže dôstojným životom žiť.

Jar je jednoducho obdobie rozvoja, prehodnocovania, nových vízií, plánov, predsačovania. Jar, respektíve možno skôr nový ďalší rok, si ľudia určite „vymysleli“ preto, aby mali znova silu, nádej a chuť na niečom pracovať. Aby každý z nich vyzeral znova ako hrdina, i keď „povedzme si to prámo, nýkedy z toho vzdeľ len pekný idiot“. A čo je na tom?

Človek nemusí hned skočiť z vesmíru ako Felix Baumgartner alebo postaviť mrakodrap, aby sa cítil naplnený. Občas stačí len začať malými vecami, od seba. Napríklad ako Adam Berka s jeho projektom Miesta Mesta. Alebo v mene štátnej inštitúcie spraviť výstavu u utečencov a tak perfektným spôsobom dostať reálny problém do povedomia verejnosti (a možno tak napomôcť k ľudskejšiemu prístupu jednotlivcov k problému). Len tak si kresliť kvetinové komixy ako Ivana Vereski, kvety fotiť ako Marieta Zuzíkova či ich ilustrovať ako Tina z Becher Ateliéru. Alebo môže skúsiť výdať zbierku (nielen) o kvetoch ako Tamara Pribišová. A ak chceš, tvoje kvetnaté múzy môžu byť aj ženy. Tak to robí Matúš Granec. Hlavne to nezabudni „Appreciate“ ako Lousy na jeho nových stránkach. Môžeš snívať, tancovať, behať pre tých, ktorí bežat nemôžu, turistikovať či cestovať a spoznávať svet. Každý jeden človek na nasledujúcich stranach sa totiž neprestáva čudovať namiesto toho, aby menil svet. Každý z tých ľudí v jarno-letnom čísle má hlavu na krku a na hrudi SRDCO.

A v hľave možno zapári kvetov. —

**No ved' sa príd presvedčiť na našu vynovenú Inspire Party do Nu Spiritu už v piatok 29. apríla,
lebo i keď nemeníme svet, malé zmeny občas rozvinú jar života. Aj časopisu.**

Zachytiť radosť je umenie

Určite si sa už stretol s pouličným umelcom, ktorý mal svoj stojan, farby a plátna rozložené len tak, na chodníku. Dalo by sa povedať, že ulica bola jeho ateliér. Stačilo sa pred neho postaviť, chvíľu nehybne stáť a domov si odchádzal s portrétom pod pazuchou.

Niečo podobné je aj Becher Ateliér. S dvoma rozdielmi – nemusíš stať a čakať na chodníku, kým ťa niekto nakreslí, pretože sa všetko deje online. A svoj ilustrovaný portrét si nemusíš niesť domov pod pazuchou, pretože ti pristane v poštovej schránke rovno pred domom.

Ak aspoň trochu sleduješ internet, určite si zachytíš to malé, ale krásne šialenosť, ktoré trvalo od začiatku januára. Spojením moderného fotografovania s tradičným maliarskym umením vznikol Becher Ateliér. A o čo išlo? Súčasťou ateliéru boli veľmi talentovaní ilustrátori - Tina Minorová, Petra Žiačková a Mišo Löwy. A tak sa stalo, že na svoje „ilustrované ja“ si nemusel čakať na chodníku. Stačilo sa odfotíť, nahrať svoju fotografiu na stránku Becher Ateliéru a čakať, kým sa bežná fotka premení na neopakovateľné umelček dielo. Ľudia posielali svoje fotky, na ktorých si užívajú život, tešia sa z maličkostí alebo sa jednoducho cítia dobre. Traja ilustrátori, päť dní v týždni, celý mesiac, denne až tridsať fotiek, na ktorých je zachytená radosť zo života a chvíle, na ktoré človek nechce nikdy zabudnúť. To je veľa obrázkov, veľa farieb a veľa zlomených ceruziek. A výsledkom je obrovská farebná galéria ľudí, ktorí milujú život. Nešlo o úplne identické portréty s pôvodnými fotografiami, veď kreatívite sa medze nekladú. Tak sa občas stalo, že niekomu pribudli fúzy, iným sa zmenilo oblečenie alebo im za chrbtom plávala vzducholod'. Umelci spolu prekreslili 540 fotiek, čo im dokopy trvalo viac ako 500 hodín. Systém na nahrávanie fotiek od ľudí naznamenal najväčší nápor vždy prvých 20 minút po polnoci a rekordný čas, za ktorý bolo nahratých prvých 20 fotiek, sú 3 minúty. Veď kto by nechcel mať svoj portrét od ilustrátorov z Becher Ateliéru? Aj nám sa ich zapár ušlo! Nalistuj si Reality Check a pozri sa, ako sa s pomocou Miša či Petry zmenili tí, ktorí ti prinášajú obsah do magazínu alebo si otvor editoriál a pozri sa na šéfredaktorku, ktorá sa zmenila pod tähmi štetcami ilustrátorky Tiny na zamyslenú elfku.

Ešte predtým, než 540 ilustrácií putovalo k svojim majiteľom, majitelia putovali do KC Dunaj. Práve tam sa totiž v polovici marca konala jednodňová výstava, ktorá bola vernisážou a derniérou zároveň. Okrem toho, že každý jeden človek bol súčas-

tou veľkej galérie ilustrácií na stenách klubu, mohli ste si popri elektroswingových tónoch nakresliť svoj vlastný obraz na stojan s pripraveným plátnom a farbičkami. A o tom to predsa všetko je – o neopakovateľnej radosť, väšni a nadšení v živote. Rovnako ako samotná Becherovka. Tá nechýbala ani v pohároch na stoloch, príjemne vychladená, pripravená spríjemniť večer mnohým ľuďom.

Kto sú mladí umelci, ktorí ilustrovali možno aj teba?

Tina Minorová

Tina je všeestranný kreatívec. Kreslí ceruzkou, fixkami a hlavne akvarelom. Ked' ide o niečo veľké, siahne po akryle a po grafite, sprejoch. Okrem toho veľa vymýšla, píše a získala už niekoľko cien na prestížnych súťažiach kreativity.

Aký je tvoj príbeh?

Začínala som ako copywriter v reklamnej agentúre. Po čase som si uvedomila, že písanie ma sice baví, no nie je pre mňa až takou výzvou a že vlastne celý život viem, čo chcem robiť - maľovať. Po odchode z reklamy sa mi snívalo, že kreslím obrázky do kníh a do rozprávok. Povedala som si - To vôbec neznie zle, bude zo mňa ilustrátorka. A tak sa aj stalo. Od začiatku ma to intuitívne táhalo k akvarelu. No nemám pocit, že by to bol môj finálny štýl. Ešte stále sa hľadám. Každý nový obraz, každá nová technika ma v hľadaní posúva o krok ďalej.

Momentálne teda pracuješ s akvarelom, ale sama hovoríš, že skúšaš nové veci a posúvaš sa ďalej. Čo teda tvoju tvorbu charakterizuje celkovo?

V tejto chvíli asi akvarel, no začínajú ma lákať aj iné techniky. Hrám sa s akrylom, grafity sprejmi, latexom... ale ani za svet sa neviem naučiť pracovať v grafických programoch. Keď ilustrujete v počítači, dokážete sa vrátiť o krok späť. Viete opraviť ľah, odstrániť škvírnu, ktorá sa vám nepodarila. Pri ručnom ilustrovaní idete na istotu. Budť to vyjde na prvýkrát, alebo sa to „pokazí“. Ale len zdanivo. Ilustrovanie ma naučilo, že každá chyba je okamihom tvorenia. Každá odchýlka od pôvodného zámeru vás môže priviesť k niečomu úplne novému. A to je pre mňa na tradičnom kreslení to najvzrušujúcejšie.

Čo cítis?

Cítim, že chcem prinášať krásu. Baví ma kresliť ľudí. Keď môžem zachytiť ich podstatu a čaro, o ktorom často ani sami netušia. Tým, že mi zveria do rúk svoj portrét,

mi zároveň dovolia vstúpiť do ich intímnej zóny. Maľovaním objavujem hĺbku a dušu konkrétneho človeka. A zistujem, že vnútri je každý z nás rovnako krásny. Súčasné umenie reflekтуje dobu, v ktorej žijeme. Je veľa diel, ktoré vo mne vyvolávajú negatívne pocity. Mám dojem, že okolo je tak strašne veľa hnusu a škaredosti, až prosté bytosťne potrebujem vnášať do toho aj niečo pekné.

Čo je pre teba krásu, čo vnímaš ako krásne?

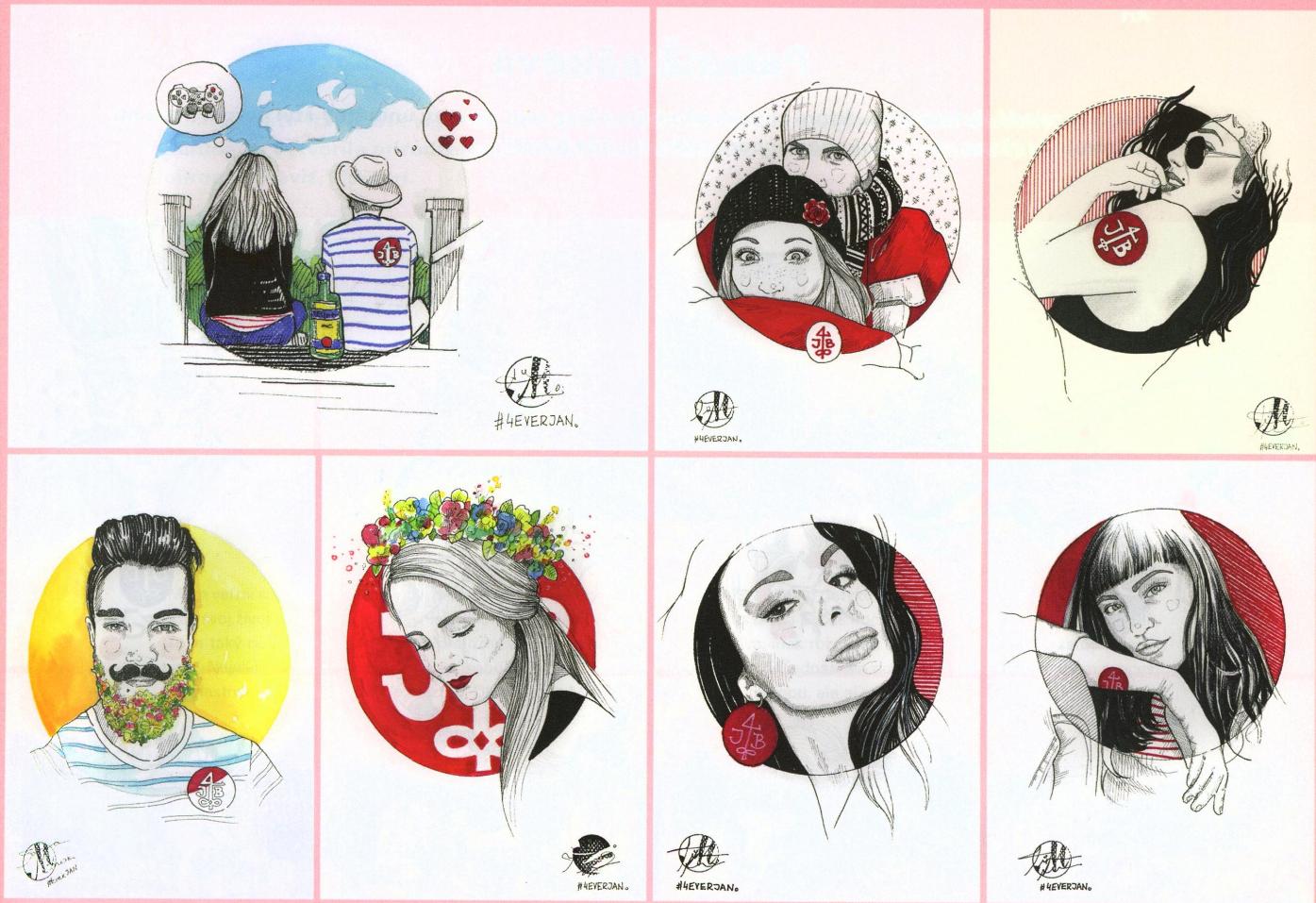
Krásu je pre mňa čosi ako vnútorné prutie, ktoré ma nútí pracovať na obraze, kym nie je naozaj dokončený - krásny. Ako dokonalý symbol krásna vnímam aj kruh. V jeho symetrických liniah a oblych tvaroch je niečo upokojujúce.

Ako vyzerá tvoj deň?

Tešila som sa, že ako freelancer budem mať viac času a konečne začнем všetko stíhať. Opak je pravdou. Hoci vstávam dosť skoro, kym si zacvičím, zabeham, kym dokončím všetky svoje „ranné rituály“, je takmer obed. Začínam tvoriť. Budť kreslím, alebo pracujem na textoch. Podvečer bežím na taliančinu alebo na stretnutie s kamošmi. Ako freelance copywriter si musím celú administratívnu manažovať sama a to mi zaberie dosť veľa času. Najradšej by som celé dni iba maľovala, vymýšľala a snívala vo svojom ateliéri, nemusela kontrolovať e-maily a mohla pohodlne strácať pojem o čase.

Dokážeš sa v našej krajine vlastnou tvorbou užiť?

Ak sa copywriting skíbený s ilustrovaním dá považovať za vlastnú tvorbu, tak áno.

Ak by si vylúčila copywriting?

Ked som začínaťa, veľa ľudí mi vravelo, že umením sa človek na Slovensku neužív. No ja som sa zaťala. Vedela som, čo chcem robiť, ako to chcem robiť a že ma od toho nikto a nič neodradí. Verím totiž, že ak človek niečomu venuje svoju pozornosť, energiu a čas, veľmi skoro sa mu to začne plniť. Ak robíš niečo, čo ťa baví, niečo, v čo veríš, život sa postará aj o financie. Ľudia sa boja rizikovať, a tak celý život radšej neurobia nič. A to je podľa mňa chyba. Možno sa pákrátiť popáliš, pomýliš, ale dôležité je, že si sa do niečoho vobec pustil.

Čo tå momentálne inšpiruje?

Moje inšpirácie sú rozprávkovo-nadzemské. Prichádzajú ku mne vo vlnách. Stačí, keď sa na ne začnem sústrediť. Občas mám pocit, že mám v hlave také miestečko, odkiaľ si chodím vyťahovať nápady.

Máš rada kvety?

Milujem kvety v akejkoľvek podobe. Na plátne, vo vlasoch, na šatách, vo váze na stole... Úplne najradšej mám lúčne kvety. Pripomínajú mi detstvo u babky – červené maky, nevádze a margarétky. A ešte ma fascinuje iris. To slovo je také krásne!

Čo máš úplne najradšej na svete?

Maľovanie, chvíle, keď na 100 % žijem v prítomnosti, Mozarta a mačiaky.

A čo neznášaš?

Pavúky a kožku na mlieku. Tiež nemám rada neúprimnosť, bezohľadnosť a ľudí, ktorí nevedia dodržať slovo.

Ako vznikol Becher Ateliér a ako si sa tam dostala ty?

Volali mi z Triadu, či by som pre nich nechcela prekresliť zopár fotiek. Povedala som si, prečo nie. Keď som sa niekoľko dní pred začiatkom dozvedela, že ide o kampaň, v rámci ktorej sa bude natáčať aj spot, že sa s Petou a Mišom staneme jej tvárami... skoro som odpadla. Bolo to váčsie, než som si myslela. Ale o to úžasnejšie a zábavnejšie. Všetko, od prvého stretnutia s agentúrou, cez natáčací deň, až po celý mesiac intenzívneho kreslenia, som si naplno užívala.

Čo bol pre teba najťažší oriešok v rámci Becher Ateliéru?

Prvá minúta pred kamerou. Ale keďže sme natáčali so skvelými ľuďmi z Playgrounu, tréma po chvíli opadla a už to išlo. Čo sa kreslenia týka, najkritickejší bol tre-

tí deň. To som začala cítiť, že mi odchádzajú prsty. Ešte nikdy som nemala svalovku na dlani! Ale potom sa mi tam asi vytvoril nejaký sval, alebo čo to bolo, pretože som to prestala cítiť a kreslenie začalo byť hračkou. (smiech)

Čiže ste kreslili každý deň niekoľko portrétov?

Desať portrétov denne počas 19 dní. Prvému portrétu som obetovala 3 hodiny. Časom som sa ale rozkreslila a posledné portréty mi už netrvali dlhšie ako polhodinu.

A teraz, ked' sa na svoju prácu pozrieš takto komplexne na stenách KC Dunaj, aký máš z toho pocit?

Aké pekné tapety! (smiech)

Ale si spokojná?

Áno. Všetky portréty som mala rozložené doma v ateliéri, už keď ich bolo 111. Takmer sa mi nezmestili na podlahe. Neviem, či by som za celý život nakreslila toľko obrázkov, keby niet Becher Ateliéru. Najúžasnejšie boli ale reakcie ľudí, ktorí sa z našej práce úprimne tešili. Milo ma prekvapilo, aký pozitívny ohlas mala kampaň.

